

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 432/2010-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti H., a. s., K., zastúpenej advokátkou JUDr. D. H., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 5 K 7/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti H., a. s., odmieta z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. augusta 2010 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti H., a. s., K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. D. H., K., vo veci namietaného porušenia základného práva

na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní sp. zn. 5 K 7/03 vedenom o jej návrhu na zrušenie konkurzu.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti okrem iného uviedla:

„Dňa 02. 09. 2003 ako veriteľ č. 14 sme podali Návrh na zrušenie konkurzu. Krajský súd v Košiciach predmetný návrh eviduje pod č. k. 5 K 7/03. Od podania Návrhu na zrušenie konkurzu je krajský súd aj napriek viacerým naším výzvam opakovane nečinný a v danej veci nechce rozhodnúť.“

Domnievame sa, že ak bol podaný návrh na zrušenie konkurzu (konkurz je návrhové konanie), konkurzný súd o takom návrhu musí rozhodnúť buď pozitívne alebo negatívne a pokiaľ nie sú splnené podmienky konania (§ 103 O. s. p.), zastavením konania. Akékoľvek rozhodnutie je napadnuteľné odvolaním.

Krajský súd listom zo dňa 22. 10. 2003 nám oznámil, že v prejednávanom prípade nezistil žiadnu z podmienok uvedených v § 44 ods. 1 ZKV pre nami navrhovaný procesný postup a vo veci nerozhodol.

Nakoľko súd bol nečinný, podali sme v mesiaci november 2003 podnet na prešetrenie v danej právnej veci. Listom zo dňa 27. 01. 2004 nám bolo oznámené predsedom Krajského súdu, že naše podanie bolo postúpené na ďalší procesný postup do príslušného spisu. Keďže Krajský súd naďalej nekonal, dňa 04. 06. 2004 sme podali opätovnú výzvu, aby súd rozhodol o našom návrhu zo dňa 28. 08. 2003 na zrušenie konkurzu. Dňa 07. 02. 2005 keďže súd nekonal sme podali sťažnosť na postup súdu v zmysle zákona č. 80/1992 Z. z. Krajský súd v Košiciach listom zo dňa 09. 03. 2005 sp. zn. Spr 11022/05 nám oznámil, že našu sťažnosť odkladá ako neprípustnú, a že nemôže rozhodnúť o našom návrhu, pretože k rozhodnutiam podľa § 44 ods. 1, písm. a), b), d) súd pristupuje bez návrhu a musí tak vždy rozhodnúť, keď sú na to splnené zákonné podmienky.

Listom zo dňa 28. 09. 2007 sme podali sťažnosť na prietahy v konaní, pretože napriek tomu, že Návrh na zrušenie konkurzu bol podaný dňa 02. 09. 2003 súd vo veci

vôbec nekonal. Listom zo dňa 06. 11. 2007 predseda Krajského súdu nám opätovne oznámil, že súd na základe návrhu na zrušenie konkurzu je povinný konať len v prípade uvedenom v § 44 ods. 1 písm. c) ZKV, v ktorom je aktívne legitimovaný len úpadca a nie veritelia. V ostatných prípadoch uvedených v § 44 ods. 1, písm. a), b), d) ZKV koná súd ex offo a prípadné návrhy účastníkov na zrušenie konkurzu z vyššie uvedených dôvodov sú pokladané len za podnet. V týchto prípadoch súd ani nenariaduje pojednávanie

Dňa 10. 05. 2010 sme opätovne podali žiadosť o vytýčenie pojednávania v danej právnej veci a žiadali sme súd, aby o našom návrhu bolo rozhodnuté. Krajský súd v Košiciach listom zo dňa 20. 05. 2010 pod sp. zn. 5 K 7/2003 nám oznámil, že nie sú v danej veci zákonné podmienky na nariadenie pojednávania, a že konkurzný veriteľ nie je oprávnený podávať návrhy na zrušenie konkurzu.

K dnešnému dňu súd vo veci nekonal a ani nerozhodol.

Od podania Návrhu na zrušenie konkurzu ubehlo viac ako 6 rokov a súd je aj naďalej nečinný.“

Sťažovateľka na základe uvedených skutočností navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné právo sťažovateľa H., so sídlom K. na prejednaní veci na nezávislom a neutrannom súde zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy SR, právo na prejednaní veci bez zbytočných prieťahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zakotvené v článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 bolo postupom Krajského súdu v Košiciach vo veci sp. zn. 5 K 7/03 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Krajský súd v Košiciach konal vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5 K 7/03 bez prieťahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 5.000,00 €.

Krajský súd v Košiciach je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy konania do 15 dní od právoplatnosti na účet advokátky JUDr. D. H., K.“

Krajský súd sa k výzve ústavného súdu z 13. októbra 2010 okrem iného vyjadril takto:

„Prvý návrh na zrušenie konkurzu podaný dňa 02. 09. 2003 veriteľom č. 14 – C. na č. l. 39; odpoveď súdu na č. l. 43.

Druhý návrh, resp. podnet na zrušenie konkurzu dňa 11. 11. 2003 veriteľom č. 14 na č. l. 47, tretí návrh na zrušenie konkurzu podaný dňa 07. 06. 2004 na č. l. 81 veriteľom č. 14; odpoveď súdu na č. l. 83, štvrtý návrh na zrušenie konkurzu podaný dňa 18. 05. 2010 veriteľom č. 14 – so zmenou obchodného mena na H., a. s. K. na č. l. 300; odpoveď súdu na č. l. 301.

K zrušeniu už vyhláseného právoplatného konkurzu môže dôjsť len na základe zákonom stanovených podmienok uvedených ustanovení § 44 ods. 7 ZKV. ...

K rozhodnutiu o zrušení konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. a) ZKV prichádza len v prípadoch, ak konkurzný súd zistí, že niektorá z podmienok na vyhlásenie konkurzu zanikla a to napr. existencia viacerých veriteľov (pluralita veriteľov), úpadok vo forme platobnej neschopnosti alebo predĺženia a existencia majetku potrebného na úhradu trov konania. V prejednávanej konkurznej veci, ako je zrejmé zo spisu, ani jedna z uvedených podmienok na strane úpadcu nezankla v priebehu konkurzného konania, a preto nebol daný dôvod na jeho zrušenie.

Argumentácia sťažovateľa, že neboli dané podmienky na vyhlásenie konkurzu sú právne irelevantné, pretože konkurzný súd je viazaný právoplatným uznesením o vyhlásení konkurzu. V tejto súvislosti poznamenávame, že samotný navrhovateľ konkurzného konania nemá za povinnosť si v zákonom stanovenej lehote po vyhlásení konkurzu prihlásiť svoju pohľadávku postupom podľa § 23 ZKV a pokiaľ ju neprihlási v lehote najneskôr do skončenia prieskumného pojednávania (§ 24 ZKV) nestane sa ani účastníkom konkurzného konania podľa § 7 ZKV v ďalšom štádiu konania z dôvodu ustanovenia § 7 ods. 3 ZKV. Obdobná právna situácia nastane aj v prípade, pokiaľ si navrhovateľ ako veriteľ prihlásil svoju pohľadávku riadne a včas v konečnom dôsledku bezúspešne, pretože správca konkurznej podstaty alebo veriteľ úspešne poprel jeho celú pohľadávku.

Konkurzný súd v každom štádiu konkurzu sleduje, či prípadne nenastanú podmienky na zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. a) ZKV, pričom ide o povinnosť zo zákona (ex off). Tento právny dôvod zrušenia konkurzu sa z vyššie uvedených dôvodov neaplikuje na

návrh, pretože nejde o návrhové konanie, a preto ani konkurzný súd nevydáva tzv. prípadné negatívne rozhodnutia. Pokiaľ by sa pripustil opak, vznikla by absurdná situácia a pripustila by sa možnosť státišícóm konkurzných veriteľov v konkurzných konaniach podávať z rôznych subjektívnych dôvodov takéto návrhy.

V tejto súvislosti dodávame, že prípadné návrhy na zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. a) ZKV je možné považovať len za podnet, pretože veriteľom neprislúcha procesne aktívna legitímácia na takýto návrh.

K rozhodnutiu podľa § 44 ods. 1 písm. c) ZKV môže dôjsť len na základe návrhu úpadcu, iní účastníci konkurzného konania na takýto návrh nie sú procesne legitímovaní, k rozhodnutiu podľa § 44 ods. 1 písm. d) ZKV taktiež nemôže dôjsť na návrh účastníkov konania a aktívne procesne legitímovaný je len správca konkurznej podstaty, ktorý v priebehu konkurzu po ukončení speňažovania má objektívnu vedomosť o majetku úpadcu. Aj v tomto prípade správca konkurznej podstaty nie je podľa § 7 ods. 1 ZKV účastníkom konania. V prejednávanej konkurznej veci je možné vyvodiť, že je resp. bude dostatok majetku na úhradu odmeny a výdavkov správcu, a preto ani takýto dôvod zrušenia konkurzu neprichádza do úvahy.

Vzhľadom na vyššie uvedené považujeme ústavnú sťažnosť sťažovateľa veriteľa č. 14 za právne nedôvodnú, pretože nemá aktívnu procesnú legitímáciu na podávanie nárokov na zrušenie konkurzu podľa § 44 ZKV.

K prietahom v konaní dochádza z dvoch podstatných dôvodov, nezávislých od právneho postupu a konania konkurzného súdu a to:

1. na základe neodôvodnených procesných návrhov veriteľa č. 14 (sťažovateľa) týkajúcich sa najmä zaujatosti sudcov. Sťažovateľom vyvolaného konania na Okresnom súde Košice I, ktorý uznesením sp. zn. 28 NcCbP 3/03 zo dňa 30. 04. 2004 vydal zákaz vydať výťažok správcovi konkurznej podstaty (viď uznesenie na č. l. 113),

2. nečinnosťou súdneho exekútora, ktorý napriek súdnym rozhodnutiam si neplní povinnosti uvedené v § 18 ods. 2 ZKV a § 36 ods. 6 Exekučného poriadku nevydaním výťažku z exekúcie dôvodiac uznesením Okresného súdu Košice I 28 NcCbP 3/03 zo dňa 30. 04. 2004.

Bez vydania výťažku od exekútora, nie je možné pristúpiť k záverečnej fáze konkurzného konania a to predloženiu konečnej správy (§ 29 ZKV).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo keď preskúmanie označeného postupu (rozhodnutia orgánu štátu) v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05).

Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní o jej návrhu (ako veriteľa č. 14) na zrušenie konkurzu v rámci konkurzného konania vo veci sp. zn. 5 K 7/03.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

Sťažovateľka žiada zrušiť konkurz na majetok dlžníka – úpadcu Ing. P. Š. – P., S., ktorý krajský súd vyhlásil 4. marca 2003 a ktorý vedie pod sp. zn. 5 K 7/03, a to v zmysle § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a vyrovnaní“) z dôvodov nesplnenia procesných podmienok na vyhlásenie konkurzu. Sťažovateľka vidí porušenie svojich označených práv v tom, že krajský súd nekoná o jej návrhu (ako o návrhu veriteľa č. 14 v konkurznom konaní) z 2. septembra 2003 na zrušenie označeného konkurzu.

Podľa zákona o konkurze a vyrovnaní možno konkurz zrušiť len na podnet súdu, resp. úpadcu, nie však na podnet veriteľa. Krajský súd vedie návrh veriteľa ako podnet; v zmysle príslušnej právnej úpravy § 44 ods. 1 písm. a) zákona o konkurze a vyrovnaní zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnanía, resp. zruší konkurz po splnení rozvrhového uznesenia. (Podľa § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov konkurzy a vyrovnanía vyhlásené alebo

povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov).

Krajský súd vyhlásením konkurzu 4. marca 2003 a ustanovením správcu konkurznej podstaty skončil časť konkurzného konania, v ktorom zisťoval splnenie jeho procesných a hmotnoprávnych podmienok. Účelom (cieľom) konkurzného a vyrovnáacieho konania je dosiahnutie pomerného uspokojenia veriteľov z dlžníkovho majetku; špecifikom tohto konania je, že jeho dĺžka je v podstate určovaná obdobím, v ktorom sa podarí predat' všetok speňažiteľný majetok úpadcu. Konkurz možno práve v zmysle citovaného § 44 ods. 1 písm. a) zákona o konkurze a vyrovnaní zrušiť len na podnet (konkurzného) súdu, resp. úpadcu, nie však na podnet veriteľa.

Sťažovateľka nespája namietané porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru s konaním vo veci konkurzu vyhláseného krajským súdom a vedeného pod sp. zn. 5 K 7/03 a nenamietala ani zbytočné priet'ahy v tomto konkurznom konaní, resp. jeho neprimeranú dĺžku. Sťažovateľka podáva sťažnosť v súvislosti s jej návrhom uplatneným na krajskom súde, ktorým žiadala zrušiť vyhlásený konkurz, o ktorom krajský súd podľa nej nekonal, čím jej mal nielen odmietnuť prístup k súdu, ale aj spôsobiť zbytočné priet'ahy v príslušnom konaní.

Podľa názoru ústavného súdu krajský súd reagoval na viacnásobne opakovaný návrh sťažovateľky z 2. septembra 2003 (11. novembra 2003, 7. júna 2004 a 18. mája 2010) na zrušenie konkurzu právoplatne vyhláseného uznesením č. k. 5 K 7/03-9 zo 4. marca 2003 „podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona o konkurze a vyrovnaní“ tým, že ho posúdil ako neopodstatnený procesný návrh, ktorý z hľadiska daného štádia konkurzného konania neuplatňuje aktívne legitimovaný účastník na jeho podanie. Tento návrh považoval za podnet, na ktorý nereagoval negatívnym rozhodnutím, ale prípisom (písomnou odpoveďou), ktorým sťažovateľku oboznámil s dôvodmi nevyhovenia jej návrhu.

Podľa názoru ústavného súdu tento postup krajského súdu nesignalizuje odopretie prístupu sťažovateľky k súdu, resp. možné porušenie jej základného práva na súdnu ochranu

podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a to predovšetkým z toho dôvodu, že vydanie rozhodnutia by bolo len formálnoprávnym úkonom, ktorý by nijakým spôsobom neovplyvnil jej právne postavenie vzhľadom na obligátnu právnu úpravu dôvodov možnosti zrušenia konkurzu, ktorého sa sťažovateľka domáha, resp. sa domáha vydania rozhodnutia o jej návrhu; príslušný súd by musel práve vzhľadom na relevantnú právnu úpravu tento jej návrh odmietnuť.

Vzhľadom na to, že ústavný súd nezistil relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom krajského súdu a označenými právami, porušenie ktorých sťažovateľka namietala, odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Po odmietnutí sťažnosti už nebol právny dôvod zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky (napr. príkazom, aby všeobecný súd konal, priznaním primeraného finančného zadosťučinenia, úhrady trov konania). Na základe uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2010